

# Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Τριάντα Τρία

*Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Υφαντό: Ενόρασεις στον Καιρό της Σφραγίσεως των 144.000*

Jeff Pippenger  
2024-03-13

Όλοι οι προφήτες συμφωνούν μεταξύ τους, και όλοι μαρτυρούν ειδικότερα για το τέλος του κόσμου παρά για τις ημέρες στις οποίες έζησαν. Η μαρτυρία τους πρέπει να εφαρμοσθεί στην προφητική περίοδο του καιρού της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, διότι εκεί λαμβάνει χώρα η εκπλήρωση κάθε οράσεως. Ο Ησαΐας, στο έκτο κεφάλαιο, εν οράματι έλαβε άδεια να αντικρίσει τα Άγια των Αγίων, κατά την περίοδο του καιρού της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όπου είδε τη δόξα του Θεού. Γνωρίζουμε ότι αυτό συνέβη μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, διότι άκουσε τους αγγέλους, στο εδάφιο τρία, να δηλώνουν ότι τότε η γη ήταν πλήρης της δόξας Του.

«Όταν ο Θεός επρόκειτο να στείλει τον Ησαΐα με ένα μήνυμα προς τον λαό Του, επέτρεψε πρώτα στον προφήτη να δει εν οράματι τα άγια των αγίων μέσα στο αγιαστήριο. Ξαφνικά, η πύλη και το εσωτερικό καταπέτασμα του ναού φάνηκαν να υψώνονται ή να αποσύρονται, και του επιτράπη να ατενίσει στο εσωτερικό, στα άγια των αγίων, όπου ούτε τα πόδια του προφήτη δεν μπορούσαν να εισέλθουν. Εμφανίστηκε ενώπιόν του όραμα του Ιεχωβά καθημένου επί θρόνου υψηλού και επηρμένου, ενώ το κράσπεδο της δόξας Του γέμιζε τον ναό. Γύρω από τον θρόνο ήσαν σεραφεΐμ, ως φρουροί γύρω από τον μέγα Βασιλέα, και αντανακλούσαν τη δόξα που τα περιέβαλλε. Καθώς οι ύμνοι της αιnéσεώς τους αντηχούσαν με βαθιούς τόνους λατρείας, οι στύλοι της πύλης εσειόντο, ως να είχαν συγκλονισθεί από σεισμό. Με χείλη αμόλυντα από την αμαρτία, οι άγγελοι αυτοί εξέχεαν τους αίνους του Θεού. “Άγιος, άγιος, άγιος, είναι ο Κύριος των δυνάμεων”, ανέκραζαν· “πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης Αυτού”. [Βλέπε Ησαΐας 6:1–8.]»

«Τα σεραφεΐμ γύρω από τον θρόνο είναι τόσο πλήρη από ευλαβικό δέος καθώς ατενίζουν τη δόξα του Θεού, ώστε ούτε για μια στιγμή δεν στρέφουν το βλέμμα στον εαυτό τους με θαυμασμό. Ο αίνος τους απευθύνεται στον Κύριο των δυνάμεων. Καθώς ατενίζουν το μέλλον, όταν ολόκληρη η γη θα πληρωθεί με τη δόξα Του, ο θριαμβευτικός ύμνος αντιλαλεί από το ένα προς το άλλο με μελωδική ψαλμωδία: “Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος των δυνάμεων.” Είναι πλήρως ικανοποιημένα να δοξάζουν τον Θεό· παραμένοντας στην παρουσία Του, κάτω από το χαμόγελο της επιδοκιμασίας Του, δεν επιθυμούν τίποτε περισσότερο. Φέροντας την εικόνα Του, εκτελώντας το θέλημά Του, λατρεύοντάς Τον, η ύψιστη φιλοδοξία τους έχει εκπληρωθεί.» Gospel Workers, 21.

Σε συμφωνία με τον Ησαΐα, στον προφήτη Ιεζεκιήλ επιτράπη επίσης να δει μέσα στα Άγια των Αγίων. Το όραμα του Ιεζεκιήλ άρχισε στο πρώτο κεφάλαιο, πρώτο εδάφιο.

Και ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἐνῶ εὐρισκόμην ἐν μέσῳ τῶν αἰχμαλώτων παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ, ἠνοιχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδον ὁράσεις

Θεοῦ. Ἰεζεκιήλ 1:1.

Το ὄραμά του συνεχίζεται ἐπὶ κεφάλαια και ἀποτελεῖ συνέχεια του ἰδίου οράματος στα κεφάλαια οκτώ και ἐννέα, το οποίο προσδιορίζει τὴ σφράγιση των ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτό το γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν προσεκτικὴ μαρτυρία του.

Και ἐγένε κατὰ το ἕκτον ἔτος, κατὰ τον ἕκτον μῆνα, τὴν πέμπτη ἡμέρα του μηνός, ἐνὼ καθόμουν στον οἶκο μου και οἱ πρεσβύτεροι του Ἰούδα κάθονταν ἐνώπιόν μου, ὅτι ἐκεῖ ἐπέσε ἐπάνω μου ἡ χεὶρ του Κυρίου Θεοῦ. Τότε εἶδα, και ἰδοῦ, μια ομοίωση ὡς ἐμφάνιση πυρός· ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῆς οσφύς του και κάτω, πυρ· και ἀπὸ τὴν οσφύ του και ἐπάνω, ὡς ἐμφάνιση λαμπρότητας, ὡς το χρώμα του ἤλεκτρου. Και ἐξέτεινε μορφὴ χειρός και με ἔλαβε ἀπὸ πλόκαμο τῆς κεφαλῆς μου· και το πνεῦμα με ὑψωσε μεταξύ τῆς γῆς και του οὐρανοῦ και με ἔφερε, με οράματα Θεοῦ, στην Ἱερουσαλήμ, προς τὴ θύρα τῆς ἐσωτερικῆς πύλης που βλέπει προς βορρᾶν, ὅπου ἦταν ἡ ἐδρα του εἰδώλου τῆς ζηλοτυπίας, το οποίο προκαλεῖ ζηλοτυπία. Και ἰδοῦ, ἡ δόξα του Θεοῦ του Ἰσραὴλ ἦταν ἐκεῖ, σύμφωνα με το ὄραμα που εἶδα στην πεδιάδα. Ἰεζεκιήλ 8:1–4.

Το ὄραμα των κεφαλαίων οκτώ και ἐννέα, που προσδιορίζει τὴς δύο τάξεις οἱ οποίες διαμορφώνονται κατὰ τὴ σφράγιση των ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ἦταν «σύμφωνα με το ὄραμα που» ο Ἰεζεκιήλ εἶχε δεῖ «στην πεδιάδα». Το ὄραμα που εἶχε δεῖ στην πεδιάδα προσδιορίζεται στο τρίτο κεφάλαιο.

Και ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτο ἐκεῖ ἐπ’ ἐμέ· και εἶπέν μοι· Σηκώθητι, ἔξελθε εἰς τὴν πεδιάδα, και ἐκεῖ θέλω λαλήσει μετὰ σοῦ. Τότε ἐσηκώθην και ἐξῆλθον εἰς τὴν πεδιάδα· και ἰδοῦ, ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἴστατο ἐκεῖ, ὡς ἡ δόξα ἦν εἶδον παρὰ τὸν ποταμὸν Χεβάρ· και ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου. Ἰεζεκιήλ 3:22, 23.

Το ὄραμα του Ἰεζεκιήλ περί τῆς «πεδιάδος» ἦταν ὅπως ἡ «δόξα τὴν ὁποίαν» ο Ἰεζεκιήλ «εἶδε παρὰ τον ποταμὸν Χεβάρ», και ἐκεῖνο ἦταν το ὄραμα του πρώτου κεφαλαίου, πρώτου ἐδαφίου. Το ὄραμα τῆς σφραγίσεως στο ἑνάτο κεφάλαιο, και το ὄραμα τῆς «πεδιάδος», ἦσαν ἀπλῶς συνέχειες του οράματος του ποταμοῦ Χεβάρ. Ἦταν ὄραμα τῆς δόξης του Θεοῦ στα Ἅγια των Ἀγίων, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς σφραγίσεως των ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, καθὼς ἀκριβῶς ἦταν και το ὄραμα του Ησαΐα. Το ὄραμα του Ησαΐα προσδιόριζε το ἔργο του Θεοῦ να ἐγείρει ἀγγελιοφόρους κατὰ τον καιρὸ τῆς σφραγίσεως, και στα κεφάλαια δύο και τρία, ο Ἰεζεκιήλ προσδιορίζει αὐτὸ ἀκριβῶς το ἔργο με μεγαλύτερη λεπτομέρεια ἀπὸ τον Ησαΐα, διότι παρουσιάζει ἕνα ἀγγελιοφόρο ο οποίος πρόκειται να μεταφέρει ἕνα μῆνυμα προς τον Λαοδικεϊακὸ Ἀντβεντισμὸ, και προκειμένου να κατανοήσει το μῆνυμα που πρόκειται να μεταφέρει προς τον ἀποστάτη λαό, ο οποίος παραμερίζεται, ο Ἰεζεκιήλ διατάσσεται να φάγει το μικρὸ βιβλίον, που ἦταν στο χέρι του ἀγγέλου ὅταν Ἐκεῖνος κατήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

Και εἶπε προς ἐμέ· Υἱέ ἀνθρώπου, φάγε ὅ,τι εὐρίσκεις· φάγε τούτον τον τόμον, και ὑπάγε, λάλησον προς τον οἶκον Ἰσραὴλ. Και ἤνοιξα το στόμα μου, και με ἔκαμε να φάγω τον τόμον ἐκεῖνον. Και εἶπε προς ἐμέ· Υἱέ ἀνθρώπου, κάμε να φάγη ἡ κοιλία σου, και γέμισον τὰ σπλάγχχνα σου ἀπὸ τούτον τον τόμον τον ὁποῖον ἐγὼ δίδω εἰς σε. Τότε ἔφαγον αὐτόν· και ἦτο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι διὰ τὴν γλυκύτητα. Και εἶπε προς ἐμέ· Υἱέ ἀνθρώπου, ὑπάγε, πορεύθητι προς τον οἶκον Ἰσραὴλ, και λάλησον προς αὐτούς με τους λόγους μου. Διότι δεν

αποστέλλεσαι προς λαόν αλλοφώνου λαλιάς και δυσκόλου γλώσσης, αλλά προς τον οίκον Ισραήλ· ουχί προς πολλούς λαούς αλλοφώνου λαλιάς και δυσκόλου γλώσσης, των οποίων τους λόγους δεν δύνασαι να εννοήσης. Βεβαίως, εάν σε απέστειλλον προς αυτούς, ήθελον σε ακούσει. Αλλά ο οίκος Ισραήλ δεν θέλει σε ακούσει· διότι δεν θέλει ακούσει εμέ· επειδή πας ο οίκος Ισραήλ είναι αναίσχυντος και σκληροκάρδιος. Ιδού, έκαμα το πρόσωπόν σου ισχυρόν εναντίον των προσώπων αυτών, και το μέτωπόν σου ισχυρόν εναντίον των μετώπων αυτών. Ως αδάμας σκληρότερος του πυρολίθου έκαμα το μέτωπόν σου· μη φοβηθής αυτούς, μηδέ πτοηθής από των βλεμμάτων αυτών, αν και είναι οίκος αποστατικός. Ιεζεκιήλ 3:1–9.

Ένας εθνικός στην Αγία Γραφή είναι ξένος, και ο ξένος ομιλεί ξένη λαλιά. Ο Ιεζεκιήλ απεστάλη προς τον οίκο του συγχρόνου Ισραήλ, ο οποίος στον καιρό της σφραγίσεως είναι η Λαοδικεακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, η οποία παρακάμπτεται. Το μήνυμα κατά τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι προς την εκκλησία του Θεού, η οποία κρίνεται πρώτα, και έπειτα, κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, η δεύτερη φωνή του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως καλεί το εθνικό ποίμνιο του Θεού να εξέλθει από τη Βαβυλώνα. Όταν ο Ησαΐας, στο έκτο κεφάλαιο, εκπροσωπεί εκείνους που αποδέχονται την κλήση να αποσταλούν προς τον αποστατικό οίκο με το μήνυμα της Λαοδικείας, προειδοποιείται εκ των προτέρων ότι αυτοί είναι λαός ο οποίος, βλέποντας, δεν αντιλαμβάνεται, και ακούοντας, δεν κατανοεί. Ο Ησαΐας καταγράφει ακριβώς το γνώρισμα εκείνο που ο Ιησούς παρέθεσε από το έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα, όταν απέδωσε αυτό ακριβώς το γνώρισμα στους σχολαστικούς Ιουδαίους, οι οποίοι παρακάμπτονταν στην ιστορία του Χριστού.

Στο δωδέκατο κεφάλαιο, ο Ιεζεκιήλ χρησιμοποιεί επίσης ακριβώς την ίδια ορολογία, τοποθετώντας έτσι συγκεκριμένα το δωδέκατο κεφάλαιο στον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Και έγένετο λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, σὺ κατοικεῖς ἐν μέσῳ οἴκου ἀποστάτου, οἵτινες ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν, καὶ οὐ βλέπουσιν· ὦτα ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν, καὶ οὐκ ἀκούουσιν· διότι οἶκος ἀποστάτης εἰσίν. Ἰεζεκιήλ 12:1, 2.

Το δωδέκατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ προσδιορίζει τον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και, πράττοντας τούτο, απευθύνεται στο κίβδηλο μήνυμα της όψιμης βροχής που προσφέρεται από τους μεθύστακες του Εφραΐμ, οι οποίοι εξουσιάζουν τον λαό της Ιερουσαλήμ, τους μεθύστακες που δεν δύναται να αναγνώσουν το βιβλίο που είναι σφραγισμένο. Το κίβδηλο μήνυμά τους περί της όψιμης βροχής βασίζεται στο να τοποθετούν τις προφητικές οράσεις του Λόγου του Θεού πολύ μακριά μέσα στο μέλλον.

Στα εδάφια τρία έως δεκαπέντε, ο Ιεζεκιήλ λαμβάνει εντολή να παραστήσει τον λαό του Θεού να οδηγείται στην αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα. Η αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα αντιπροσωπεύει τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, και κατόπιν, στα εδάφια δεκαέξι έως είκοσι, προσδιορίζει τον λιμό που συνοδεύει την καταστροφή των πόλεων, η οποία αρχίζει κατά την ώρα του μεγάλου σεισμού, που είναι ο προσεχώς ερχόμενος νόμος της Κυριακής. Τα όφελι της διαβίωσης στην ύπαιθρο κατά τη διάρκεια εκείνης της κρίσιμης περιόδου παριστάνονται εκεί, και έπειτα, στα εδάφια είκοσι ένα έως είκοσι οκτώ, έχουμε το χωρίο που αναγνωρίστηκε ως παρούσα αλήθεια στη Μιλλεριτική ιστορία. Το χωρίο παρατίθεται κατά λέξιν στο The Great Controversy, στην

περιγραφή της Μιλλεριτικής ιστορίας μέσα στο βιβλίο.

Και ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς εμέ, λέγων· Υιέ ανθρώπου, ποία είναι αυτή η παροιμία που έχετε στη γη του Ισραήλ, λέγοντας· Αι ημέραι παρατείνονται, και πάσα όρασις εκλείπει· Διά τούτο ειπέ προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θα παύσω αυτή την παροιμία, και δεν θα τη χρησιμοποιούν πλέον ως παροιμία στον Ισραήλ· αλλά ειπέ προς αυτούς· Αι ημέραι επλησίασαν, και η εκπλήρωσις πάσης οράσεως. Διότι δεν θα υπάρξει πλέον καμμία ματαία όρασις ούτε κολακευτική μαντεία εντός του οίκου του Ισραήλ. Διότι εγώ είμαι ο Κύριος· εγώ θα λαλήσω, και ο λόγος τον οποίον θα λαλήσω θα εκπληρωθεί· δεν θα παραταθεί πλέον· διότι εν ταις ημέραις σας, ω οίκος αποστάτης, θα ειπώ τον λόγον, και θα τον εκτελέσω, λέγει Κύριος ο Θεός. Και πάλιν ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς εμέ, λέγων· Υιέ ανθρώπου, ιδού, οι του οίκου του Ισραήλ λέγουν· Η όρασις την οποίαν αυτός βλέπει είναι διά πολλές ημέρες έτι, και προφητεύει περί καιρών μακράν. Διά τούτο ειπέ προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Κανείς από τους λόγους μου δεν θα παραταθεί πλέον, αλλά ο λόγος τον οποίον ελάλησα θα εκτελεσθεί, λέγει Κύριος ο Θεός. Ιεζεκιήλ 12:21–28.

Το παραχαραγμένο μήνυμα της όψιμης βροχής, το οποίο παρουσιάζεται κατά τον καιρό της σφράγισης των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, ισχυρίζεται ότι «αι ημέραι μακρύνονται, και πάσα όρασις εκλείπει». Διότι, άραγε, δεν απέτυχαν εκείνοι οι αγγελιοφόροι που εκπροσωπούνται από τον Μωυσή, τον Ηλία, τον Ιεζεκιήλ, τον Ησαΐα και τον Ιωάννη στην πρόρρησή τους περί της 18ης Ιουλίου 2020; Το μήνυμα του Λαοδικέως Αντβεντιστή κατά τον καιρό εκείνο είναι ότι «η όρασις ην ούτος ορά, είναι διά πολλάς ημέρας, και περί καιρών μακράν ούτος προφητεύει». Κατά την ιστορία εκείνη, όχι μόνον θα εκπληρωθεί πάσα όρασις, αλλά και ο αγγελιοφόρος οφείλει να ειπεί προς τον απολωλότα οίκο του συγχρόνου Ισραήλ, «Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός», «θέλω παύσει» την παραχαραγμένη «παροιμία» του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Ειπέ προς αυτούς, «αι ημέραι επλησίασαν, και η έκβασις πάσης οράσεως». «Δεν θέλει πλέον βραδύνει ουδείς εκ των λόγων μου, αλλά ο λόγος τον οποίον ελάλησα θέλει εκτελεσθή, λέγει Κύριος ο Θεός».

Το μήνυμα της Λαοδικείας απαιτεί το μήνυμα να προσδιορίζει ότι οι ημέρες είναι πλησίον, όταν το αποτέλεσμα κάθε οράσεως πρόκειται να λάβει χώρα, και οι ημέρες αυτές είναι οι ημέρες της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Το ουσιώδες σημείο που δεν πρέπει να διαφύγει στο χωρίο είναι ότι ο Θεός δηλώνει άμεσα πως κατά τις «ημέρες», οι οποίες αντιπροσωπεύουν την περίοδο του καιρού της σφραγίσεως, θα παύσει η «μάταιη όραση» του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, η «κολακευτική μαντεία» τους και η πλαστή «παροιμία» τους. Ο Θεός παύει το πλαστό μήνυμά τους περί όψιμης βροχής πριν από τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, διότι το παύει στις ημέρες τις οποίες απευθύνει. Το παύει, επιβεβαιώνοντας το αληθινό μήνυμα της όψιμης βροχής, καθώς υψώνει εκείνους που είναι εκλεγμένοι να είναι το σημείο κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Αυτοί οι εκλεγμένοι σφραγίζονται πριν από τον «σεισμό».

Ο άλλος τρόπος με τον οποίο Εκείνος κάνει να παύσει η μάταιη παροιμία του πλαστού μηνύματος της όψιμης βροχής είναι μέσω της έλευσης των απρόσμενων και κλιμακούμενων κρίσεων του Θεού, οι οποίες έρχονται ως συντριπτική έκπληξη στα τέκνα του σκότους, αλλά αποτελούν μέρος αυτού ακριβώς του μηνύματος που τα τέκνα του φωτός θα έχουν προαναγγείλει. Η ιστορία στην

οποία τώρα εισερχόμαστε πρόκειται να έλθει αντιμέτωπη με τις κρίσεις του Θεού. Οι κρίσεις αυτές παριστάνονται επανειλημμένως στον Λόγο του Θεού, και η περίοδος της σφράγισης, η οποία άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, είναι το σημείο στο οποίο κάθε όραμα, συμπεριλαμβανομένων των οραμάτων των κρίσεων του Θεού, πρέπει να φθάσει, διότι ο Λόγος Του ουδέποτε αστοχεί.

Σε προηγούμενα άρθρα αποδείξαμε ότι τα τρία πρώτα κεφάλαια του βιβλίου του Δανιήλ αντιπροσωπεύουν τα μηνύματα των τριών αγγέλων του δεκάτου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Το δεύτερο κεφάλαιο είναι το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου και, επομένως, αποτελεί απεικόνιση της δεύτερης δοκιμασίας κατά την περίοδο της σφραγίσεως. Η πρώτη δοκιμασία ήταν το πρώτο κεφάλαιο, και ήταν η δοκιμασία της διατροφής, κατά πόσον ένα πρόσωπο θα επέλεγε την ουράνια τροφή ή την τροφή της Βαβυλώνας. Το δεύτερο κεφάλαιο παριστάνετο μέσω της κεκρυμμένης αλήθειας μέσα στο όνειρο του Ναβουχοδονόσορος περί της εικόνας των θηρίων, τα οποία είναι βασιλεία.

Το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου κατά τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και περιέχει μια κατανόηση που είναι κρυμμένη, διότι ο Ναβουχοδονόσορ δεν ήταν σε θέση να θυμηθεί το όνειρο. Αντιπροσωπεύει μια κρυμμένη αλήθεια που αποσφραγίζεται στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, καθώς και μια κρυμμένη αλήθεια σχετικά με τα βασιλεία της βιβλικής προφητείας που παριστάνονται στην εικόνα. Αποτελούσε δοκιμασία ζωής ή θανάτου για τον Δανιήλ και τους τρεις άξιους, και επίσης για τους Χαλδαίους σοφούς που έτρωγαν από τη βαβυλωνιακή τροφή.

Στην Έλεν Γ. Ουάιτ εδείχθη ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματισθεί «προτού κλείσει ο καιρός της δοκιμασίας, διότι είναι η μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, δια της οποίας θα αποφασισθεί ο αιώνιος προορισμός τους». Το κεκρυμμένο όνειρο του Ναβουχοδονόσορος αντιπροσωπεύει εκείνη τη δοκιμασία. Η κεκρυμμένη αλήθεια της εικόνας, η οποία έχει αποκαλυφθεί στις ημέρες αυτές, όταν η εκπλήρωση κάθε οράσεως δεν παρατείνεται πλέον, είναι ότι ο Ιησούς, ως το Άλφα και το Ωμέγα, προσδιόρισε, στις πρώτες και στις τελευταίες αναφορές προς τα βασιλεία της βιβλικής προφητείας, ότι το όγδοο θηρίο είναι εκ των επτά.

Το όγδοο θηρίο της Αποκαλύψεως, στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο, το οποίο είναι εκ των επτά, είναι η παπική εξουσία, η οποία έχει επανέλθει στον θρόνο της γης, και το βαθύτερο, κρυμμένο μυστικό που έχει αποκαλυφθεί είναι ότι, καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες σχηματίζουν εικόνα του θηρίου σε αυτό το έθνος, θα αντιπροσωπεύουν επίσης το φαινόμενο του ογδού, το οποίο είναι εκ των επτά. Ο έκτος πρόεδρος από τον καιρό του τέλους το 1989, ο οποίος είναι ο πλούσιος πρόεδρος που ξεσήκωσε όλη την επικράτεια του δράκοντος, έλαβε θανατηφόρο πολιτικό τραύμα από τα χέρια των προοδευτικών, woke, φιλελεύθερων παγκοσμιοποιητών το 2020, καθώς το Ρεπουμπλικανικό κέρασ δολοφονήθηκε στους δρόμους από το αθεϊστικό θηρίο της Αποκαλύψεως, στο ενδέκατο κεφάλαιο.

Ταυτοχρόνως, το κίνημα του τρίτου αγγέλου δέχθηκε θανατηφόρο πλήγμα στις 18 Ιουλίου 2020, από το χέρι του αθεϊστικού θηρίου της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο ένδεκα. Το κίνημα εκείνο αποτελούνταν από Λαοδικείς Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, και το 2023 ανεγέρθηκε ως το

Φιλαδελφικό κίνημα του τρίτου αγγέλου. Και τα δύο κέρατα εθανατώθησαν το 2020, και αμφότερα τα κέρατα ανίστανται έπειτα από τρεισήμισι συμβολικές ημέρες. Ο σχηματισμός της πολιτικής εικόνας του θηρίου συνίσταται στον συνδυασμό Εκκλησίας και Κράτους στις Ηνωμένες Πολιτείες, και το θηρίο του οποίου κατασκευάζουν εικόνα στις έσχατες ημέρες είναι το όγδοο θηρίο, το οποίον είναι εκ των επτά. Όταν το θηρίο-εικόνα σχηματισθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, θα κατέχει εκείνο ακριβώς το προφητικό γνώρισμα του ογδού θηρίου της Ρώμης.

Όταν η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου εκπληρωθεί επί του αληθινού προτεσταντικού κέρατος, όσοι αναγνωρίζουν τις προφητικές αλήθειες που συνδέονται με τη διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου και στα δύο κέρατα του θηρίου της γης, θα σφραγιστούν για την αιωνιότητα με την εικόνα του Χριστού. Εκείνες οι μωρές παρθένες που έχουν αποδεχθεί το μάταιο και κολακευτικό όραμα θα έχουν διαμορφώσει την εικόνα του θηρίου για την αιωνιότητα.

«Αυτό ήταν που είδε ο προφήτης Ιεζεκιήλ, όταν μπροστά στο κατάπληκτο βλέμμα του παραστάθηκαν σύμβολα που αποκάλυπταν μια Δύναμη η οποία υπερίσχυε στις υποθέσεις των επίγειων αρχόντων. Τροχοί που τέμνονταν μεταξύ τους κινούνταν από τέσσερα ζωντανά όντα. Ψηλά επάνω από όλα αυτά “ήταν το ομοίωμα θρόνου, που στην όψη έμοιαζε με σάπφειρο· και επάνω στο ομοίωμα του θρόνου ήταν ένα ομοίωμα σαν ανθρώπινη μορφή.” Ιεζεκιήλ 1:26, RSV.»

«Οι τροχοί, τόσο περίπλοκοι ώστε με την πρώτη ματιά έμοιαζαν να βρίσκονται σε σύγχυση, κινούνταν με τέλεια αρμονία. Ουράνια όντα ωθούσαν εκείνους τους τροχούς. Το περίπλοκο πλέγμα των ανθρωπίνων γεγονότων τελεί υπό θεϊκό έλεγχο. Εν μέσω της έριδος και του θορύβου των εθνών, Εκείνος που κάθεται υπεράνω των χειρουργείων εξακολουθεί να κατευθύνει τις υποθέσεις αυτής της γης. Σε κάθε έθνος και σε κάθε άτομο ο Θεός έχει ορίσει μια θέση στο μεγάλο Του σχέδιο. Σήμερα οι άνθρωποι και τα έθνη, με τη δική τους επιλογή, αποφασίζουν το πεπρωμένο τους, και ο Θεός υπερκυβερνά τα πάντα για την εκπλήρωση των σκοπών Του.

Οι προφητείες τις οποίες ο μέγας ΕΓΩ ΕΙΜΙ έχει δώσει στον Λόγο Του μάς φανερώνουν πού βρισκόμαστε μέσα στην πορεία των αιώνων. Όλα όσα η προφητεία προείπε έως την παρούσα ώρα έχουν αποτυπωθεί στις σελίδες της ιστορίας, και όλα όσα μέλλουν ακόμη να έλθουν θα εκπληρωθούν κατά τη σειρά τους.

«Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν διακηρύττουν ὅτι ἰστάμεθα ἐπὶ τοῦ κατωφλίου μεγάλων καὶ σοβαρῶν γεγονότων. Τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον ἡμῶν τελοῦν ἐν ἀναστατώσει. Ὁ Σωτὴρ προεφήτευσεν περὶ γεγονότων τὰ ὅποια θὰ προηγηθοῦν τῆς ἐλεύσεως Αὐτοῦ: «Θέλετε ἀκούσει πολέμους καὶ φήμας πολέμων... Ἔθνος θέλει ἐγερθῆ ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ θέλουσι γίνεῖ πείναι, καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοί κατὰ τόπους.» Ματθαῖος 24:6, 7. Οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀναγνωρίζουν ὅτι κἀτὶ μέγα καὶ καθοριστικὸν μέλλει νὰ λάβῃ χώραν—ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἐπὶ τοῦ χεῖλους μιᾶς συγκλονιστικῆς κρίσεως.»

«Ἡ Ἁγία Γραφή, καὶ μόνον ἡ Ἁγία Γραφή, παρέχει ὀρθὴ ἀντίληψη τῶν γεγονότων που ἤδη ρίπτουν ἐνώπιόν μας τὶς σκιές τους, ἐνῶ ὁ ἦχος τῆς προσεγγίσεώς τους κάνει τὴ γῆ νὰ τρέμει καὶ τὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων νὰ λιποψυχοῦν ἀπὸ φόβο. “Ἴδού, ὁ Κύριος θὰ ἐρημώσῃ τὴ γῆ καὶ θὰ τὴν καταστήσῃ ἐρημο, καὶ θὰ διαστρέψῃ τὴν ἐπιφάνειά τῆς καὶ θὰ διασκορπίσῃ τοὺς κατοίκους τῆς.” “Διότι παρέβησαν τοὺς νόμους, παραβίασαν τὰ διατάγματα, κατέλυσαν τὴν

αιώνια διαθήκη. Διά τούτο κατάρα κατατρώγει τη γη, και οι κάτοικοί της υποφέρουν εξαιτίας της ενοχής τους.» Ησαΐας 24:1, 5, 6, RSV.»

«Άλλοίμονον! Διότι μεγάλη είναι εκείνη η ημέρα, και δεν υπάρχει όμοια μ' αυτήν· είναι μάλιστα καιρός θλίψεως του Ίακώβ· ἀλλ' αὐτὸς θὰ σωθῆ ἀπ' αὐτήν.» Ἱερεμίας 30:7.

«Επειδή έκαμες τον Κύριον, ο οποίος είναι το καταφύγιόν μου, και τον Ὑψιστον, κατοικίαν σου· δεν θέλει συμβή εις σε κακόν, ουδέ πληγή θέλει πλησιάσει εις την κατοικίαν σου.»  
Ψαλμός 91:9, 10.

«Ο Θεός δεν θα εγκαταλείψει την εκκλησία Του στην ώρα του μέγιστου κινδύνου της. Έχει υποσχεθεί λύτρωση. Οι αρχές της βασιλείας Του θα τιμηθούν από όλους όσοι βρίσκονται κάτω από τον ήλιο.» Historical Sketches 277–279.

Το «περίπλοκο παίγνιο των ανθρωπίνων γεγονότων» είναι εκείνο που παριστανόταν από τους τροχούς που διασταυρώνονταν με τους τροχούς στο όραμα του Ιεζεκιήλ περί του Παναγίου, κατά τον καιρό της σφραγίσεως. Τα γεγονότα εκείνα τελούν υπό θείο έλεγχο, διότι τα γεγονότα εκείνα είναι η εκπλήρωση όλων των οράσεων του Λόγου του Θεού, οι οποίες βρίσκουν την τελική και τελεία εκπλήρωσή τους στον καιρό της σφραγίσεως. Υπάρχει ένας «ήχος» που προσδιορίζει «μια συγκλονιστική κρίση» την οποία ο «κόσμος βρίσκεται στο χείλος» να συνειδητοποιήσει. Εκείνος ο «ήχος» κάνει «τη γη να τρέμει και τις καρδιές των ανθρώπων να αποκάμνουν από φόβο». Τόσο ο σεισμός της γης, όσο και το ότι οι καρδιές των ανθρώπων αποκάμνουν από φόβο, είναι σύμβολα του ήχου της εβδόμης και τελικής Σάλπιγγας, η οποία είναι το τρίτο ουαί.

Η εξοργιστική πρόκληση των εθνών από το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο είναι ως γυναίκα που ωδίνει, απεικονίζοντας έτσι μια αυξανόμενη, κλιμακούμενη κρίση. Αυτή η κλιμακούμενη κρίση άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001· και στις 7 Οκτωβρίου 2023 επήλθε ο επόμενος ακραίος πόνος τοκετού, και επειδή ο Λόγος του Θεού ουδέποτε αποτυγχάνει, ο επόμενος πόνος της γέννας έρχεται πολύ σύντομα, και θα είναι ακόμη πιο καταστροφικός. Εξακολουθείτε να κατοικείτε σε πόλη;

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Στον προφήτη ο τροχός μέσα στον τροχό, η όψη των ζώντων πλασμάτων που συνδέονταν με αυτούς, όλα φαίνονταν περίπλοκα και ανεξήγητα. Αλλά το χέρι της Άπειρης Σοφίας φαίνεται ανάμεσα στους τροχούς, και τέλεια τάξη είναι το αποτέλεσμα του έργου του. Κάθε τροχός, κατευθυνόμενος από το χέρι του Θεού, εργάζεται σε τέλεια αρμονία με κάθε άλλον τροχό. Μου έχει δειχθεί ότι τα ανθρώπινα όργανα είναι επιρρεπή στο να επιζητούν υπερβολική εξουσία και να προσπαθούν να ελέγχουν τα ίδια το έργο. Αφήνουν τον Κύριο Θεό, τον Ισχυρό Εργάτη, υπερβολικά έξω από τις μεθόδους και τα σχέδιά τους, και δεν εμπιστεύονται σ' Αυτόν τα πάντα σχετικά με την πρόοδο του έργου. Κανείς δεν πρέπει ούτε για μια στιγμή να φαντάζεται ότι είναι ικανός να διαχειρίζεται εκείνα τα πράγματα που ανήκουν στον μέγα ΕΓΩ ΕΙΜΙ. Ο Θεός, με την πρόνοιά Του, ετοιμάζει μια οδό ώστε το έργο να μπορεί να γίνει από ανθρώπινους παράγοντες. Ας σταθεί λοιπόν κάθε άνθρωπος στη θέση του καθήκοντός του, για να επιτελέσει το μέρος που του αναλογεί για τον παρόντα καιρό και να γνωρίζει ότι ο Θεός είναι ο διδάσκαλός του.» Testimonies, τόμος 9, 259.